

Cetatea Cavalerilor

Fondator: Col. r. Dr. Constantin Moșincă
Editor: Asociația Națională a Cavalerilor de Cho.
Editura Tipo MC, Oradea - 2020

Cartea Mea e și a Ta!

ISSN 2734-6889
ISSN-L 2734 -6889

Instituții școlare de Artă în Oradea. Consemnări autobiografice (II)

Prof. univ. Dr. sculptor Cornel T. DURGHEU

„Sufletele MARI au intilnit intotdeauna opozitie din partea mintilor mediocre”
– Albert Einstein.

24 iunie 2021 – la Placa comemorativă „Avram Iancu”, Oradea

Atributele de bun manager, erau greu de descoperit într-o lume artistică cu fata umana în Oradea, sufocată de duhul responsabilităților administrative și al trăsăturilor superficialității tradiționale, din pacate regăsite ca de obicei și la componenții lumii artistice, cu provocare locală sau chiar națională, ușor hibridizată și îmbălsămată, de erorile profesiunilor subiective și speculative, la care cu certitudine se adaugă incompetența și neputința autorității. Tăvălugul prostiei umane era în vervă totală, trendul său reflecta o lume apusă, cu reminiscențe egoiste și individualiste renăscute, prin supralicitarea individualismului păgubos, iar pe de altă parte funcționăria îndrituită cu astfel de responsabilități, ca reprezentanți ai administrațiilor locale, regionale sau centrale, însoțite mai apoi de interesele politice, care se impuneau pe deasupra de către așa-zisul Front Democratic – Frontul Salvării Naționale, sistem politic generator de conflicte sociale și politice, a și determinat, de altfel din startul momentului '89, ruptura păgubosă pentru nație, din societatea românească, a diferitelor categorii sociale și intelectuale, trauma care dăinuie până astăzi. Un sistem pervertit și criminal alcătuit de forțele retrograde din România, sistem de sorginte bolșevico-comunistă, care a început să se impună viclean, dar ferm, prin toate pârghiile de care dispunea, în politica internă a României, cu repercursiunile binecunoscute și astăzi.

Spre exemplu în Oradea, sub influența politicului dambovitean de la acea vreme, cedările condamnabile a unor proprietăți sau imobile, spații folosite până atunci, zeci și zeci de ani de către Statul Român, încă de la Faurirea Marii Uniri, locații moștenite după prăbușirea anacronicului Imperiu Austro-Ungar, spații necesare pentru organismele și organizațiile cu atribuții educaționale sau culturale, de sănătate sau administrative de importanță majoră și necesară organizare instituțională românească, au fost cedate unor „mostenitori inchipuiți”.

S-au cedat spații gen – Complexul Mercur - construcție modernă amplasată generos în plin centrul orașului, pe vestitul corso orădean. La parter, se organizau Saloanele Expoziționale de primăvară și toamnă, de artă plastică, expoziții de grup sau personale, de înaltă ținută, sub egida Uniunii Artiștilor Plastici, filiala Oradea. Spațiile au fost pierdute de obștea artiștilor, prin varii și nejustificate conjuncturi și „*motivate*” argumente, ale administrațiilor locale. Au fost și mai sunt încă momente și fapte condamnabile. A fost „*jaf*” la Drumul mare. O perioadă tristă pentru comunitatea, pentru cultura și civilizația orădeană, având în acea perioadă un edil perfid și o conducere locală pervertită dar interesată conjunctural, chipurile „*democratică*” dar experimentată în sisteme de relații socialiste „*lamentabilă*”, ușor de manipulat.

Cât de frumos ar fi fost ca acel generos Complex – MERCUR – așezat pe renumitul „CORSO” strada Principala din Centrul Municipiului Oradea, să fi rămas și atribuit pentru eternitate în totalitatea sa, pentru folosința gratuită obștii artiștilor plastici orădeni. Spun aceasta pentru că atunci a fost momentul prielnic de-a veni hotărât în ajutorul comunității artiștilor plastici, de încurajare a activităților creatoare. Clasa politică locală slab motivată cultural și moral, reprezentată în fapt prin aceiași indivizi destoinici, a fost continuatoarea „relațiilor” comuniste, făcând jocurile „jefuitorilor” momentului profitând și unii și alții printr-o colaborare reciproc-avantajoasă.

A fost pregătită, orientată și hotărâtă onesta Administrația Locală orădeană din acele începuturi de vremuri în libertate și democrație, de construcție și deschidere firească, de-a transpune în practică gânduri și recomandări, propuneri sau sugestii, venite din partea cetățenilor orădeni? NU! Toate acele inițiativă, recomandări etc, din partea noastră, veneau în scopul servirii imperativ a civilizației locale, a culturii naționale, a salvării vieții și activității artiștilor plastici orădeni, a creatorilor din toate domeniile în general, în mod special a creațiilor artistice plastice dar și a educației spirituale a localnicilor!

Simțim astăzi prin condiția noastră descumpanită cât de mult ne lipsesc acele dorite împliniri de cultură și civilizație bine și cu folos organizate?!, chiar dacă datorită unor izbinzi și inițiativă particulare, trăim bucuria și satisfacția unor multumitoare împliniri umane și artistice. Au fost ani pierduți din neștiință, prostia și nevrednicia edililor locului, niciodată recuperabili moral, ținându-ne într-un obicei de grohotiș cultural aproape neverosimil!

Toate aceste sublinieri aparțin adevărului nescris, lăsate din nefericire „*inconștient*” moștenire trecutului abandonat, fără a face pe nimeni vinovat și răspunzător, pentru cedări de spații, clădiri revendicate justificat sau nejustificat sfidând realitatea istorică, lipsa de viziune și crasa neglijența

patrimonială. Adevărul nu mai contează și nu e dorit a fi cunoscut astăzi de nimeni. Dar noi nu uităm! Nu uităm și nu iertăm pactele de neiertat a semenilor noștri pe care corect le blămam. Din păcate totul are în viață un preț, întâmplător opus vrednicilor noastre dar și o limită în cultura sufletelor. Limitele sunt salvarea noastră, a populației locale sau a românului de pe toate meleagurile. Limita înseamnă răbdare, inteligență socială. Numai că răbdarea pierdută se transformă în sărăcie socială și neliniște, în mistificare spirituală. Cine sunt beneficiarii ?

„În lume necazuri veți avea; dar îndrăzniți. Eu am biruit lumea”
(Ioan-16,33).

3

Prin „venirea” momentului revoluționar din decembrie 1989, Spiritul descătușat al românului a început să hoinărească nestingherit peste meleagurile deștelenite de adierile primăvăratice ale emblematicei libertăți. În Oradea se impunea necesitatea înființării și organizării unui centru universitar dar și cultural academic, de importanță majoră în spațiul vestic al României, argumente au fost și sunt, privind din mai multe perspective. Ceea ce s-a și înfăptuit.

În scurt timp – a luat ființă - Universitatea din Oradea la inițiativa unui inspirat manager de Școli Superioare. Este vorba de regretatul inginer dr. Teodor Maghiar, care a avut alături valoroase și implicate personalități în general din învățământul bihorean dar nu numai.

În contextul academic nou, erau binevenite și necesare aparițiile, unor instituții de învățământ superior, dar și de Institutii artistice atât de necesare și trebuincioase pentru înnobilarea spirituală și educațională a mediului comunitar, atât urban cât și în special rural. Totul prin formarea de creatori și specialiști, dascăli și pedagogi cu pregătire academică înaltă, pentru actul de creație și interpretare artistică, prin organizarea de expoziții și saloane de artă, concerte muzicale sau spectacole de teatru și operă, pentru educația artistică în general, cea plastică în special, sa. Prin Proiect se urmărea o deschidere a învățământului artistic superior diversificat și de anvergură ardelenască pornind din Maramureșul Istoric , peste Munții Apuseni și întreagul Ardeal, până în Banat și Mehedinți și mai departe.

Învățământul artistic din Oradea, mă refer aici la domeniul vocațional al Muzicii și al Artelor Plastice în general, dar și la celelalte specializări de gen, își au obârșile lor văzute și nevăzute, auzite și neauzite, nu în negura vremurilor. Ele din fericire au izvorât și au fost implementate dintr-un climat de civilizație culturală și spirituală, născută în vechiul burg de pe malurile Crișului Repede și influențate în apariția și dezvoltarea lor, de vectorii de civilizație social-istorică și cultural-artistică central-europeană, prin reverberațiile sale vestice, cu extindere și manifestare spirituală pe bază creștină. Fac aici trimitere la fundamentul spiritual istoric al populației majoritare, de pe toată întinderea și din jurul lanțului carpat, constituită din rădăcini valahe, în credința creștină de rit bizantin. Ceea ce s-a descoperit, mărturisit și transmis prin milenii în acest spațiu binecuvântat de civilizație și moștenire daco-romană, transmițându-ne și inoculându-ne nouă o senzațională certitudine de statornicie milenară.

„Am încălcat legile fără teama de-a greși și-am neglijat convențiile”
C.T.D

Astăzi, în cotidian , după apusul unei societăți eșuate – mă refer la perioada de dinainte de revoluția din 1989, interesul și demersurile mele au urmărit cu predilecție condiția și DESTINUL creatorilor, a artiștilor plastici din Oradea și Bihor, dar cu extensie în toată Țara. În ceea ce mă privește, totul petrecându-se prin „descătușarea” unei dinamici postrevoluționare de dimensiune surprinzătoare cu inflexiuni zonale pretențioase, înnoitoare, dar justificate prin inițiative istorico-manageriale complicate, demersuri personale sau de grup, surprinse în acțiunea și gândirea organizatoric-creatoare ale unor personalități ale locului. Personalități care și-au asumat – servo servorum Dei – condiția cu umilință și credință. Dinamica stimulată într-o ambianță socio-politică nouă, complexă și bulversată în felul ei, cu iz de libertate, în concordanță cu mediul politic, socio-cultural și educațional orădean dar și național a momentului. Context care a atras surse și resurse creatoare rezonabile și relevante în timp scurt, în spațiul bihorean dar și pe plan local, cu reverberații benefice la nivel național dar și internațional.

Nu întâmplător, în ambianta „împrejurărilor” și adevărurilor socio-politice schimbătoare, printr-o inspirată și motivată întâmplare, dar și necesară, în luna mai a anului de grație 1990, perioadă de-o dinamică reconfortantă în schimbarea vremurilor, o delegație cu profunde și cinstite afinități profesionale a Inspectoratului Școlar Județean Bihor în frunte cu regretații: profesor de istorie-filosofie Gavril Hădărean - inspector general, cu distinsa doamnă profesor, inspector de specialitate în domeniul artelor Liliana Sarba și inspectorul teritorial profesorul de biologie Petru Oros, s-au deplasat în orașul Ștei, pe atunci încă Oraș dr. Petru Groza, la o întâlnire informală dar și de decizie, privind transferul cu delegație în interesul învățământului artistic bihorean, a d-lui prof. Cornel T. Durgheu – artist plastic, specialitatea sculptură - profesor de desen, în funcția de director a viitorului Liceu de Artă din Oradea, capitala Județului, care urma să înființeze din toamna anului școlar 1990.

Acceptarea transferului a fost un moment crucial, semnificativ și de reală importanță pentru destinul învățământului artistic vocațional din Oradea, dar și al subsemnatului. Prin Hotărârea Inspectoratului Școlar al Județului Bihor cu nr. 8840 din 30.08.1990, în baza Ordinului Ministerului Învățământului și Științei nr. 8994/1990 luna mai, începând cu data de 1 septembrie 1990, s-a aprobat transferarea/numirea pe postul-catedra de DESEN-SCULPTURĂ la Liceul de Muzică și Arte Plastice din Oradea. Transferarea - numirea s-a efectuat în conformitate cu prevederile Hotărârii nr. 487/1990 a Guvernului României, a Legii nr. 6/1969, în temeiul articolului 173 litera „i” din Legea nr. 28/1978, coroborat cu art. 11 lit. „a” din Legea nr 1/1970 și art. 69 din Codul Muncii.

Acest moment, prin viziunea personajului desemnat și a evenimentelor care au urmat, determinate de prezenta și prin viguroasa sa implicare, a deschis generoase orizonturi și perspective de inițiere și organizare în timp, pe alte paliere a învățământului artistic orădean și bihorean, la toate nivelurile.

PS - a se vedea sublinieri din presa locala a vremii prin condeiul unor jurnaliști precum, Florica Maștei, Teodor Crișan, Nicolae Brânda, Geo Praja, Pengo Zoltan, Alexandru Sfarlea, Loredana Ionas, Anca Popescu-Ratiu, Mihaela Avram, Gabi Georgescu, sa.

Interventii lucide ale unor condee prevestitoare și inspirative de vremuri noi, coincidența și întâmplare fericită dar și semnificativă, pentru efervescente acțiuni în acele momente, dar și mai apoi, care au generat și descătușat energii și sinergii nebănuite. Stări care în fapt erau de multă vreme „conservate” într-un destin deja „prevestit” de ursitoarele timpului așteptându-se doar ivirea momentului prielnic. Este un moment, o oglindire a vieții, a evenimentelor surpriză, dar mai mult a stării creatorilor dar și a creațiilor artistice la acea vreme, cea care impunea proporția unui slujitor și organizator consecvent al procesului artistic într-un climat până atunci, presărat cu interferențe, indiferente sau neînsemnate „seisme”, catalogate ca dizarmonii sociale, dintr-un trecut sordid.

„Secretul reusitei in viata este sa-ti urmezi pasiunea” - autorul.

Liceul de Arta Oradea. În spațiul cultural bihorean și între școlile orădene, Liceul de Arte Oradea se definește ca un liceu cu profil unic, cel vocațional – artistic. Este o instituție care se situează într-o zonă înaltă și responsabilă a culturii. Un spațiu al performanței artistice, care a validat și demonstrat încrederea și respectul pentru valorile umane fundamentale: iubirea, binele, adevărul, frumosul și responsabilitatea actului de creație. A învăța, a studia într-un liceu de arte, o unitate școlară impregnată cu entități vocaționale superioare, înseamnă a te situa într-o specială și supradimensionată viață spirituală, înseamnă a crea valori culturale, a determina structurarea conținutului psihologic în formarea și performarea personalității umane a tânărului învățăcel supradotat, răsfățat de Divinitate, pentru a-i infuza în adâncul Eu-lui sau, o nobilă spiritualitate prin vibrațiile fortifiante ale creației artistice, prin schimbul de idei, prin autoevaluare și conștientizarea valorii proprii, în drumul anevoios, dar privilegiat, al împlinirilor artistice. A studia într-un liceu de arte înseamnă a veni în ajutorul elevilor ridicându-le prerogativele de formare și specializare, pentru a integra imaginea operei de artă, conștient creația artistică proprie, în propriul univers de imagini, dezvoltând capacitățile de comunicare prin limbajul propriu artelor, facilitând actul cultural în spații culturale inedite, printr-o experiență interactivă

modernă, creând o ofertă culturală variată adresată iubitorilor și creatorilor de frumos, ceea ce este un privilegiu educațional remarcabil, de necontestat.

În anul 1957, s-a înființat în Oradea Școala de Muzică – instituție școală care își pregătea elevii strict pentru acest domeniu. Instituția propriu zisă, nu avea clădire, spații proprii. În aceste condiții cursurile școlii de arte, desfășurându-se în incinta școlilor mari, cu spații disponibile, cu orare de studiu în mod special după-amiaza: actualul Colegiu Național „Mihai Eminescu”, apoi Liceul „Ady Endre” și Școala cu clasele I-IV „Nicolae Bălcescu”. Profesorii de specialitate au fost cooptați din rândul artiștilor, cadre didactice care predau anumite discipline de specialitate la Școala Populară de Artă, iar unele cadre didactice erau preluate dintre instrumentiștii de la Filarmonica orădeană.

În anul 1961 a luat ființă Școala Medie de Muzică și Arte Plastice, care și-a început cursurile cu o singură clasă – clasa a VIII-a – cu un număr de 18 elevi, având două secții: muzică și arte plastice. Școala a primit un spațiu impropriu, în actualul complex de clădiri a Liceului Teologic Reformat „Lorántffy Zsuzsanna” din Parcul Libertății, nr. 23, locație în care va funcționa până în primăvara anului 1963, când i s-a atribuit imobilul din strada Parcul Petőfi nr. 26.

Instituția a funcționat ca Liceu de Arte, până în anul 1977, când în întreaga țară s-au desființat majoritatea liceelor cu profil vocațional artistic - au rămas doar 5 licee din cele 27 existente. La Oradea, unitatea școlară transformată, va funcționa în continuare, ca Școala Generală nr. 21 - cu program special de artă.

Liceul de Arte a fost reînființat în anul 1990, având următoarele profile: Muzică, Arte plastice și Coregrafie. La specializarea Coregrafie a existat o singură promoție – promoția anului 1999. În anul școlar 2000-2001 a fost înființată și secția de Arhitectură, arte ambientale și design.

Fiecare perioadă a existenței liceului a avut problemele și solicitările sale, provocările, proiectele și speranțele începutului de drum optimist, momentele de îndoială inevitabile, dar și certitudinea succeselor și împlinirilor sale. Soluționarea acestora a fost asumată de către directorii școlii. Primul dintre ei, între anii 1961 -1963, a fost specialistul în arta muzicală, remarcabilul pedagog, profesor Alexandru Firez, Directorul întemeietor al Liceului de Artă. În perioada de după anul 1963, până în anul desființării Liceului de Artă, anul 1977, Director a fost profesorul Liviu Frunză specialist în domeniul pedagogiei muzicale. Cei doi Directori au fost urmași, începând cu anul 1982, de profesorul de muzică, Nicolae Bacilă, Director al Școlii Generale nr. 21, până la transformarea ei, pe data de 1 septembrie 1990, în Liceul de Arte din Oradea.

Odată, cu prăbușirea comunismului în domeniul învățământului orădean, s-au petrecut variate și inspirate mișcări transformatoare, cu influența benefică și pentru învățământul artistic vocațional, datorită unor personalități prestigioase alese democratic la conducerea Inspectoratului Școlar a Județului Bihor în frunte cu regretatul profesor Gavril Hădărean. Gavril Hădărean, filosof, cadru didactic titular la Liceul Samuil Vulcan din Beiuș, pedagog eminent și vizionar în rânduilele educaționale, a încurajat reformele democratice în învățământul bihorean, având marele merit, de-a fi sprijinit inițiativa inspectorului de specialitate, ales în anul 1990, profesor Liliana Sarba, specialist în pictură și pedagogia artei, de reînființare în Oradea a Liceului de Arte, desființat abuziv în anul 1977.

Cererea, privind reînființarea Liceului, a fost aprobată de Ministerul Învățământului, prin demersul Inspectoratului Școlar a Județului Bihor. În luna mai a anului 1990 a fost invitat și transferat în interesul învățământului artistic orădean, la conducerea viitorului Liceu de Artă, în calitate de Director cu delegație, profesorul Cornel T. Durgheu, specialistul care a coordonat în vara anului respectiv, întreaga activitate de organizare și funcționare a Instituției școlare, precum și organizarea și desfășurarea examenelor de admitere din luna iunie, pentru ciclul gimnazial și pentru clasele a IX – liceală.

Preocuparea fundamentală a primului director, după Revoluție, a fost, implementarea unei noi viziuni privind strategia de dezvoltare și diversificare a activității didactice pe specializări, spre viitor a liceului. Omul caruia i se datorează prin intervenția și angajarea sa în procurarea și administrarea bazei materiale a liceului din vara și toamna anului 1990, întreaga structură imobiliară, de care a beneficiat și beneficiaza pînă astăzi Instituția școlară. A fost temelia și garanția unei funcționări școlare civilizate a noului Liceu de Artă : Clădirea din Parcul Petofi 26, pentru cursurile teoretice liceale, Clădirea Administrației Liceului de astăzi, str. Petofi 24, pentru cursurile teoretice ale claselor gimnaziale. În

Proiectul dezvoltat, s-a inițiat refacerea și reparația clădirilor insalubre din curte strict necesare procesului didactic, la început de drum. Pe strada Castanilor – astăzi Nicolae Jiga, s-a obținut, cu dificultate, repartitia clădirii pentru cursurile gimnaziale și sălile de instrument și coregrafie, iar pe strada Lămâiței întreaga clădire a fost utilizată, în final pentru atelierele de creație la specializările secției de Arte Plastice, instrument și cursuri teoretice.

Din startul activităților didactice, pentru Noul An Școlar, de la 1 septembrie 1990, printr-o inițiativă organizatorică ambițioasă, desfășurată în lunile de vară, s-a realizat proiectarea și punerea la punct urgent, a dotărilor cu utilaje și materiale specifice necesare procesului de învățământ artistic; șevalete, stative, băncuțe pentru desen, sele pentru sculptură, planșete de diferite dimensiuni, lut de modelaj adus cu remorcile de la Criștior-Vaşcău, echipamente pentru lucrul în ateliere – halate, salopete, unelte specifice, realizarea, repararea sau adaptarea instalațiilor de apă curentă, sau electrice acolo unde a fost cazul, dotarea cu instrumentaj electric, ferăstraie și bormașini electrice, rafturi metalice necesare așezării lucrărilor executate etc, pentru laboratoarele și atelierele de specialitate, atelier de tâmplărie și atelier mecanic, dotari atât de importante pentru practicarea unui învățământ artistic liceal, eficient și de bună calitate.

Concomitent, datorită modestei dotări mostenite, s-au întreprins primele demersuri de finanțare pentru achiziționarea și dotarea inventarului Liceului de Artă, pe lângă cele existente, cu instrumentele muzicale necesare studiului, la parametri de înaltă performanță profesional-artistică. În vara aceluiași an s-a inițiat organizarea numărului de clase de predare în limba română și limba maghiară, precum și numărul de elevi potrivit profilelor de specializare, prevazut pentru funcționarea a cinci clase de Liceu, de clasa a IX –a, începând cu 1 septembrie 1990: patru clase pentru elevii care doreau să studieze în limba română și o clasă pentru copiii care preferau studiul în limba maghiară.

În zilele de 25-27 August 1990, s-a organizat de către Inspectoratul Județean Școlar Bihor, la Sediul Liceului de Filologie Mihai Eminescu, sub coordonarea inspectorilor de specialitate, în parteneriat cu direcțiunea Liceului de Artă, desfășurarea Concursului de dosare, pentru titularizarea preferențială a cadrelor didactice, pe posturile libere scoase la concurs, având la baza criteriilor de performanță școlară, profesional-didactică, instituite, obiectiv stabilite de către conducerea Liceului, pentru cele trei Catedre constituite ca noutate organizatorică, după modelul academic: Catedra de discipline teoretice, Catedra de muzică și Catedra de arte plastice.

Evenimentele politice, interesele și „*agitațiile*” propagandistice „*desuiete*”, au precipitat și inflammat unele activități la început de An Școlar '90, cu influențe și repercursiuni regretabile pentru calitatea preconizată a procesului școlar de învățământ artistic liceal. Evenimentele au sfîrșit prin demiterea din funcția de Inspector General a d-lui profesor Gavril Hădărean. A fost un moment grav și irecuperabil în destinul învățământului școlar din Bihor pentru anii următori. Forțele politice, „*de recuperare a privilegiilor pierdute*” în iarna revoltelor politice, zdruncinate de Evenimentele istorice desfășurate în primavara și vara anului 1990, au intrat agresiv în acțiune, recuperând cu dibăcie și agresivitate unele „*prerogative*” pierdute la începutul deceniului nouă, secolul XX.

În atari condiții profesorul Cornel T. Durgheu fără promisiuni și ajutor ferm, din partea aparatului ce se preconiza a fi reorganizat și instalat la conducerea Liceului de Artă, din toamna anului școlar, și instalarea noului Inspector General al Județului Bihor, prin pierderea sprijinului asigurat de către Inspectorul General Gavril Hădărean, demis, a renunțat public la sedința de Consiliu Profesoral, cu presa de față, din data de 4 octombrie 1990, la ideea de-a mai candida, a citi, de-a se inhăma la funcția de director al Liceului de Arta din Oradea nou înființat. Decizie controversată și regretată de un însemnat număr de cadre didactice din școală la acel moment. O hotărâre, care în acele condiții imprevizibile abil lucrate, a devenit aproape obligatorie. Decizie, care a frânat, sub toate aspectele, elanul inițial, generos și optimist a mersului convergent, rapid și ferm către performanțele școlare reformatoare preconizate. Procesul de învățământ artistic liceal orădean conform Proiectelor preconizate dar și asumate în vara anului 1990, pentru un învățământ artistic de calitate, cu deschidere, performant și modern, avea obiective de perspectivă bine gândite și stabilite.

După acest episod, conducerea Liceului a fost preluată oficial, în urma „alegerilor democratice”, de pe data de 4 octombrie 1990, de către regretatul profesor Nicolae Băcilă pe o perioadă de doi ani. În

următorii ani, la conducerea Instituției, au urmat, profesor Zorica Pitic, specialist în domeniul muzicii, în perioada anilor 1992 și 1996, iar din anul 1996, o perioadă foarte îndelungată, până în anul 2013, i-a urmat profesor de muzică Doina Marcu. Din anul 2013, directorul Liceului de Arte Oradea este doamna profesor Mihaela Bondor, profesor de Limba și literatura română.

În anul școlar 2019 - 2020, în Liceul de Artă din Oradea, existau 142 de cadre didactice specializate atât în domeniul artelor plastice și al muzicii, cât și pe partea de educație generală - limba și literatura română, limbi moderne - engleză, franceză - logică, filosofie, istorie, geografie, discipline socio-umane, matematică, fizică, chimie, biologie, TIC, - atât în limba de predare română, cât și în limba maghiară.

Datorită dezvoltării Liceului în ultimii ani și a interesului tot mai mare al comunității, al elevilor pentru învățământul vocațional-artistic, s-au suplimentat spațiile necesare procesului de învățământ artistic. Liceul de Arte funcționează, din septembrie 2018, și în clădirea din strada Menumorut. Clădirea din Parcul Petofi este destinată doar învățământului primar. Complexul din strada Menumorut este destinat elevilor din clasele V-XII și dispune de trei corpuri de clădire dotate cu săli de clasă, săli de studiu și ateliere de specialitate. Pe lângă dotările standard ale unei instituții de învățământ teoretic (săli de clasă, săli de sport, două laboratoare de informatică, bibliotecă), Liceul de Arte pune la dispoziția elevilor ateliere de creație (pictură, ceramică, creație vestimentară, design textil, grafică publicitară și de șevalet, arhitectură, design) și săli de studii pentru muzică.

Biblioteca școlii, cu peste 36.000 de volume, dispune de o bogată colecție de albume de artă, cărți de specialitate și partituri, care se adaugă titlurilor din bibliografia școlară.

Seriozitatea, interesul cadrelor didactice și al elevilor au dus la obținerea unor rezultate remarcabile, concretizate în premii la olimpiadele naționale, la concursuri naționale și internaționale de profil.

Elevii Liceului de Arte Oradea participă activ la viața culturală a orașului. Absolvenți ai liceului sunt astăzi studenți ai universităților de prestigiu, din țară și din străinătate.

Unii dintre absolvenții liceului, după încheierea studiilor superioare de specialitate, au devenit profesori la liceele sau facultățile de artă, continuând o tradiție ce trebuie respectată, onorată și dusă mai departe. Ei au îndrumat și format, la rândul lor, generații de elevi pe drumul sinuos, dar atât de frumos al artei.

Unii absolvenți ai secției de muzică s-au dedicat activității concertistice, și fac parte din colectivele unor filarmonici din țară și din străinătate, alții dintre ei au devenit cadre didactice universitare la Academia de Muzică „Gheorghe Dima” din Cluj-Napoca, la Academia de Muzică din Timișoara, la Facultatea de Muzică din Oradea ș.a.

Liceul se mândrește, de asemenea, cu absolvenți care desfășoară cariere solistice de succes la nivel internațional. Absolvenți ai secției de arte plastice activează ca artiști plastici profesioniști în țară și în străinătate. Unii dintre ei, artiști plastici activi, expun în cadrul expozițiilor organizate de filialele U.A.P. din țară și sunt în același timp profesori la licee de specialitate sau facultăți în domeniu.

Liceul de Arte Oradea își continuă aspirația spre excelență, impunându-se în conștiința vremii, prin formarea cu responsabilitate și pasiune, evidențiind specificitatea unor prețioase valori creative din vatra Bihorului, continuând să se implice și să susțină toate formele de manifestare artistică autentică în minunata urbe născută și făurită pe malul Crișului Repede, orașul leagăn al revistei „Familia”, și admirabilei arhitecturi secession, într-un oraș al multiculturalității dar și al promovării și păstrării identității naționale.